

בכורות פרק ה כל פסולי המוקדשין דף לד

טהורים שאם מיד כשקיבל את הנגע נטהר אפשר לתת לו ימים אלו בטהרה, אבל אם אינו נטהר עד שיטהר מהנגע השני נשאר בטומאתו ויראה הנגע השני לכהן.

ר' ירמיה שאל את ר' זירא הצורם אוזן בכור וקנסוהו שלא לשוחטו והבעלים מת ובנו ירשו האם קנסוהו משום שאביו עבר איסור דאורייתא או לא, וכן המוכר עבדו לגוי שקנסוהו לפדותו אפילו במחיר יקר ומת ובנו ירשו האם קנסוהו משום שמפקיעו כל יום ויום מקיום מצוות או לא, וכן המניח כרמו מלבצור עד חול המועד בשביל שיהיה דבר האבד שקנסוהו חכמים לאסור שלא לבצור במועד ומת ובנו ירשו האם קנסוהו או שהיות ואביו לא עבר איסור כלל לא קנסוהו. אמר לו ר' זירא שכתוב במשנה ששדה שנזבלה בשמיטה לא תזרע במוצאי השמיטה ואם מת הבעלים לא קנסו את בנו ומותר לזרעה ומוכח שאפילו אם עבר על איסור שביעית החמור לא קנסו את בנו אחריו. אביי אמר שאדם שטימא טהרות של חברו מדאורייתא פטור משום שהיזק שאינו ניכר לא נחשב להיזק וקנסוהו חכמים לשלם ואם מת לא קנסו את בנו.

שמואל אמר שהלכה כר' שמעון שאמר במשנה שבכור שהתרבה דמו וצריך להקזיז דם שלא ימות מותר אפילו אם מטיל מום משום שמתכוון לרפואה ודבר שאינו מתכוון מותר, והלכה כר' שמעון בברייתא שלאחר שהקזיז את הדם ועשה מום מותר לשוחטו ולא קנסו.

המטיל מום בכוונה בבכור ר"א אומר שקנסוהו לא לשחוט את הבכור לעולם, וחכמים אמרו שקנסוהו לא לשחוט רק על מום זה אבל אם ייפול בו מום אחר מותר לשוחטו. מי שהיה לו נגע צרעת חייב להראותו לכהן ואסור לקוצצה שכתוב **"השמר בנגע הצרעת"**, אם נקצצה הצרעת ללא כוונה טהור שאין נגע בגופו, אך אם קצצה בכוונה ר"א אומר שקנסוהו להיות טמא עד שיהיה לו נגע צרעת אחר ויטהר, וחכמים אומרים שטמא עולמית אלא אם הצטרע כולו שטהור שהרי אפילו אם היה הנגע בגופו עדיין היה טהור. רבה ור' יוסף הסבירו שר"א קנס בגופו רק עד שיפול בו נגע נוסף שעל ידי זה אדם לא יקצוץ צרעתו שלא מרוויח מאום, אבל בבכור קנס עולמית משום שבמילא צריך להמתין עד שיפול בו מום, וחכמים סברו שקונסים את המעשה שעשה ולכן בבכור גזרו שהמום שעשה לא נחשב ולכן צריך להמתין למום נוסף, ובצרעת גזרו שהקציצה לא נחשבת ולכן יש לחשוש כל הזמן שיש נגע בגופו. ר' פפא הסתפק בדברי ר"א האם קנסוהו חכמים עד שיקבל נגע נוסף ומיד כשמצטרע בנגע השני נטהר מהנגע הראשון או רק כשיטהר מהנגע השני טהור משום שמוכח שאם היה נשאר בגופו הנגע הקצוץ היה נטהר גם ממנו, ונפק"מ לאדם שקיבל את הנגע השני בתחילת הרגל או חתן בתחילת השבע ברכות שנותנים להם ז' ימים לא להראות לכהן ולהישאר בחזקת